

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW

Warszawa, 8 marca 2024 r.

DIH-3.707.13.2024.MB „informacje prawnie chronione oznaczono [xxx]”

DECYZJA DIH - 3.38.2024

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775, ze zm.), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 312) oraz art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji nr DŁ.61.2023 Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 11 grudnia 2023 r., na mocy której przedsiębiorcom Beacie Cholewickiej prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą PPHU „ROGOWSKI” Beata Cholewicka oraz Katarzynie Łukasik prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą PPHU „ROGOWSKI” Katarzyna Łukasik, działających w spółce cywilnej, wymierzono karę pieniężną w wysokości 800 zł (słownie: osiemset złotych) z tytułu niedopełnienia obowiązków wynikających z art. 4 ust. 1 ww. ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług, poprzez: uwidocznienie cennika usług parkingowych w sposób uniemożliwiający odczytanie cen usług świadczonych w jednostce przez kierowców pojazdów zbliżających się do miejsca parkingowego i poruszających się po drogach publicznych oraz niewidocznienie ceny w cenniku usług parkingowych, **Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów utrzymuje ww. decyzję w mocy.**

Uzasadnienie

Od 16 do 18 października 2023 r. inspektorzy reprezentujący Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (zwanego dalej: „Podlaskim WIH” lub „organem pierwszej instancji”) przeprowadzili kontrolę parkingu, prowadzonego przez przedsiębiorcę [xxxx xxxxxxxxxx] prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą [xxxx xxxxxxx xxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxx xxxxxxxxxx] prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą [xxxx xxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx], działających w spółce cywilnej (dalej jako: „strony”, „strony postępowania”, „przedsiębiorcy”).

Upřednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236), zwanej dalej: „Prawem przedsiębiorców”, skierowano do przedsiębiorców zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli DŁ.8360.1.117.2023, ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli obejmującego m. in. prawidłowość uwidaczniania informacji o cenach oraz prawidłowość naliczania i pobierania opłat za wykonane usługi. Zawiadomienie doręczono 9 października 2023 r.

W toku kontroli inspektorzy oceniali prawidłowość uwidaczniania informacji o cenie, mając na uwadze przepisy ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168), zwanej dalej: „ustawą o cenach” oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2022 r. poz. 2776), dalej jako: „rozporządzenie Ministra Rozwoju”.

W wyniku podjętych działań kontrolnych inspektorzy reprezentujący Podlaskiego WIIH stwierdzili, że przedsiębiorcy nie uwidocznili ceny usługi w taki sposób, aby była ona czytelna dla kierowców pojazdów zbliżających się do parkingu, poruszających się po drogach publicznych. Cennik zawierający określenie rodzaju i zakresu usługi wraz z podaniem ceny za wykonaną usługę, tj. cena za jeden miesiąc 70 zł, uwidoczniono na terenie parkingu za szybą budynku znajdującego się za ogrodzeniem, a odległość od wjazdu na teren parkingu oraz wielkość uwidocznionej informacji uniemożliwia jego odczytanie bez wjazdu na teren parkingu.

W toku kontroli przeprowadzono również ocenę 10 faktur oraz 3 raportów dobowych z kasy fiskalnej, dokumentujących wykonanie usług parkingowych. Stwierdzono, że cena uwidoczniona w cenniku, tj. 70 zł za jeden miesiąc, stosowana jest jako cena brutto wobec klientów indywidualnych oraz jako cena netto w odniesieniu do firm.

Stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości stanowiły naruszenie art. 4 ust. 1 ustawy o cenach.

Przedsiębiorcy podjęli dobrowolne działania naprawcze i uwidocznili cennik w sposób zgodny z obowiązującymi przepisami.

Wszystkie ustalenia kontroli zostały zawarte w protokole kontroli z DŁ.8361.135.2023 z 18 października 2023 r.

9 listopada 2023 r. Podlaski WIIH, na podstawie art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775, ze zm.), dalej jako: „kpa”, zawiadomił przedsiębiorców o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o cenach z tytułu niedopełnienia obowiązków wskazanych w art. 4 ust. 1 ww. ustawy poprzez: uwidocznienie cennika usług parkingowych w sposób uniemożliwiający odczytanie cen usług świadczonych w jednostce przez kierowców pojazdów zbliżających się do miejsca parkingowego i poruszających się po drogach publicznych oraz niewidocznienie jednej ceny w cenniku usług parkingowych. Jednocześnie poinformowano, że na podstawie art. 9 i 10 oraz art. 73 § 1 kpa, stronom przysługuje prawo do wglądu w akta sprawy, sporządzania z nich notatek, kopii lub odpisów, wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań w każdym stadium postępowania oraz składania wniosków dowodowych. Dodatkowo wezwano strony do nadestania informacji o wielkości obrotów oraz przychodu, uzyskanych z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej w 2022 r.

Pismem z 15 listopada 2023 r. przedsiębiorcy przekazali informację dotyczącą wielkości przychodów i obrotu z usług parkingowych w przedsiębiorstwie. Natomiast, pismem z 21

listopada 2023 r. strony odmówiły udzielenia informacji o wielkości obrotów i przychodu osiągniętych w 2022 r. z całości działalności spółki cywilnej, wskazując, że parking stanowi wyodrębnioną część przedsiębiorstwa i jest marginalną częścią w skali całej działalności gospodarczej. Ponadto strony zwróciły się o uwzględnienie podjętych działań naprawczych i odstąpienie od nałożenia i wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 21a ust. 3 pkt 1 Prawa przedsiębiorców. Dodatkowo wskazały, że podstawa prawna do nałożenia administracyjnej kary pieniężnej - art. 4 ust. 1 ustawy o cenach - mówi o uwidacznianiu ceny za usługę „w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen”, nie zaś jak zostało to określone w piśmie Podlaskiego WIIH z 9 listopada 2023 r., cytując część przepisu § 12 rozporządzenia Ministra Rozwoju, tj. „uwidocznienie cennika usług parkingowych w sposób uniemożliwiający odczytanie cen usług świadczonych w jednostce przez kierowców pojazdów zbliżających się do miejsca parkingowego i poruszających się po drogach publicznych”, które jak zwracają uwagę strony, obowiązuje od 1 stycznia 2023 r. Ponadto strony poinformowały, że nie były karane za stwierdzone naruszenia i zwróciły się o ponowne przeanalizowanie wszystkich okoliczności sprawy oraz o podjęcie decyzji o jej umorzeniu na podstawie art. 105 § 1 i 2 kpa, przy uwzględnieniu zasad prowadzenia postępowania określonych w art. 7, art. 7a § 1 i art. 11 kpa oraz art. 10 ust. 1 i 2, art. 11 ust. 1 i art. 12 Prawa przedsiębiorców.

11 grudnia 2023 r. Podlaski WIIH wydał na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o cenach oraz art. 104 § 1 kpa decyzję, na mocy której wymierzył przedsiębiorcom karę pieniężną w wysokości 800 zł (słownie: osiemset złotych) z tytułu niedopełnienia obowiązków wynikających z art. 4 ust. 1 ustawy o cenach poprzez: uwidocznienie cennika usług parkingowych w sposób uniemożliwiający odczytanie cen usług świadczonych w jednostce przez kierowców pojazdów zbliżających się do miejsca parkingowego i poruszających się po drogach publicznych oraz niewidocznienie ceny w cenniku usług parkingowych.

8 stycznia br. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: „Prezesem UOKiK” albo „organem drugiej instancji”) otrzymał za pośrednictwem Podlaskiego WIIH odwołanie od ww. decyzji. W odwołaniu strony zarzuciły naruszenie przepisów art. 21a ust. 3 pkt 1 oraz art. 10 ust. 2 i art. 11 ust. 1 Prawa przedsiębiorców, jak również zarzuciły rażąco niewspółmierność nałożonej kary pieniężnej w stosunku do stwierdzonego uchybienia w prowadzonej działalności parkingowej poprzez wymierzenie jej w wysokości 800 zł znacznie przekraczającej miesięczny przychód z tytułu prowadzenia parkingu. Strony wniosły o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i umorzenie postępowania w całości lub uchylenie zaskarżonej decyzji w części dotyczącej kary pieniężnej i wymierzenie jej w wysokości wspólmierniej do stwierdzonego uchybienia i wysokości przychodu uzyskiwanego z prowadzonej działalności parkingowej.

Pismem z 17 stycznia br. Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorców o toczącym się postępowaniu administracyjnym w sprawie odwołania od decyzji Podlaskiego WIIH z 11 grudnia 2023 r. oraz o przysługującym im prawie do zapoznania się z aktami sprawy i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strony nie skorzystały z przysługującego im prawa.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 312) - dalej jako „ustawa o Inspekcji Handlowej”, Prezes UOKiK jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 kpa w związku z art. 1 ust. 3 ww. ustawy, Prezes UOKiK jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o cenach, przedsiębiorca ma obowiązek w miejscu sprzedaży detalicznej uwidocznić cenę oraz cenę jednostkową usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

W myśl § 12 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju, na stacjach benzynowych ceny paliw oznacza się i podaje w taki sposób, aby były one wyraźne i czytelne dla kierowców pojazdów poruszających się po drogach publicznych i zbliżających się do stacji benzynowej. Natomiast § 12 ust. 2 wskazuje, że § 12 ust. 1 stosuje się odpowiednio do przedsiębiorcy wynajmującego lub ochraniającego garaże, zadaszne wiaty oraz miejsca parkingowe albo przyjmującego na przechowanie pojazdy samochodowe.

Niezrealizowanie obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o cenach powoduje - zgodnie art. 6 ust. 1 tej ustawy - nałożenie kary pieniężnej w wysokości do 20 000 zł. Przepis ten, w sposób niewymagający dodatkowych założeń i wykładni, nakazuje wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy i stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości zostały skorygowane. Dowiedzenie, że podmiot nie wykonał powyższego obowiązku powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną. Jednocześnie w myśl art. 6 ust. 3 tej ustawy, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się:

- 1) stopień naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków;
- 2) dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, przez tego przedsiębiorcę oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków;
- 3) wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy;
- 4) sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem

Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L z 2017 r. Nr 345, str. 1, ze zm.).

Działania kontrolne inspektorów reprezentujących Podlaskiego WIIH bezsprzecznie wykazały, iż konsument nie uzyskiwał informacji o wysokości ceny za parkowanie w sposób przewidziany przez ww. przepisy prawa. Przedsiębiorcy nie umieścili w cenniku usług parkingowych wszystkich cen, jak również uniemożliwili odczytanie cen usług przez kierowców pojazdów zbliżających się do miejsca parkingowego i poruszających się po drogach publicznych, co narusza przepisy określone w art. 4 ust. 1 ustawy o cenach w związku z § 12 ust. 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju. Wskazać bowiem należy, że jedynie podanie cen w sposób wskazany w § 12 ust. 2 w związku z § 12 ust. 1 ww. rozporządzenia wypełnia dyspozycję art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, tj. wymóg zapewnienia jednoznaczności, braku wątpliwości oraz umożliwienia porównania cen oferowanych usług. Zebrany w toku materiał dowodowy jednoznacznie wykazał, że doszło do naruszenia ww. przepisów dotyczących uwidocznienia cen usług, co zasadnie skutkowało nałożeniem na strony postępowania kary pieniężnej przewidzianej w ww. przepisach.

W odwołaniu strony wniosły o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i umorzenie postępowania w całości lub uchylenie zaskarżonej decyzji w części dotyczącej kary pieniężnej i wymierzenie jej w wysokości współmiernej do stwierdzonego uchybienia i wysokości przychodu uzyskiwanego z prowadzonej działalności parkingowej.

Strony zarzuciły Podlaskiemu WIIH:

- 1) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę decyzji, który miał wpływ na jej treść, polegający na przyjęciu, że strona nie jest uprawniona „do błędu”, o którym mowa w art. 21a ust. 3 pkt 1 Prawa przedsiębiorców, bowiem nie podjęta działalności w zakresie usług parkingowych po upływie co najmniej 36 miesięcy od daty jej zawieszenie lub zakończenia, podczas gdy dokonanie prawidłowych ustaleń w tym zakresie ewidentnie dowodzi, że od 1 kwietnia 2019 r. tj. przeniesienia działalności gospodarczej spółki do nowej siedziby i zaprzestania w związku z tym zatrudniania osób na stanowisku dozorców działalność płatnego parkingu strzeżonego została początkowo zakończona zaś wznowiono ją w połowie 2022 r. w formie parkingu niestrzeżonego przez co spełniona została przesłanka z ww. przepisu umożliwiająca odstępianie od nałożenia i wymierzenia kary pieniężnej;
- 2) rażąco niewspółmierność nałożonej kary pieniężnej w stosunku do stwierdzonego uchybienia w prowadzonej działalności parkingowej poprzez wymierzenie jej w wysokości 800 zł znacznie przekraczającej miesięczny przychód z tytułu prowadzenia parkingu;
- 3) obrazę przepisów art. 10 ust. 2 i art. 11 ust. 1 Prawa przedsiębiorców, poprzez ich niezastosowanie przy rozpoznawaniu przedmiotowej sprawy i rozstrzygnięcie na niekorzyść strony wątpliwości co do stanu faktycznego opisanego w pkt 1 odwołania oraz treści normy prawnej zawartej w § 12 Rozporządzenia Ministra Rozwoju dotyczącej

uwidocznienia cennika usług parkingowych w sposób umożliwiający odczytanie cen świadczonych usług przez kierowców pojazdów zbliżających się do miejsca parkingowego i poruszających się po drogach publicznych.

W ocenie Prezesa UOKiK zarzut popełnienia przez Podlaskiego WIIH błędu w ustaleniach faktycznych, tj. przyjęcie, że strona nie jest uprawniona „do błędu”, o którym mowa w art. 21 a ust. 3 pkt 1 Prawa przedsiębiorców jest całkowicie bezpodstawny. Przepis ten stanowi, że: „Jeżeli przedsiębiorca usunie stwierdzone naruszenia przepisów prawa oraz skutki tych naruszeń, jeżeli skutki takie wystąpiły, w wyznaczonym terminie, o którym mowa w ust. 1 lub 2 właściwy organ, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia na niego lub wymierzenia mu administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu.”

Jednakże biorąc pod uwagę treść art. 21a ust. 1 ww. ustawy dotyczy to wyłącznie przedsiębiorcy wpisanego do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, dalej jako: „CEiDG”, naruszającego przepisy prawa związane z wykonywaną działalnością gospodarczą w okresie 12 miesięcy od dnia podjęcia działalności gospodarczej po raz pierwszy albo ponownie po upływie co najmniej 36 miesięcy od dnia jej ostatniego zawieszenia lub zakończenia. Przy czym podkreślić należy, że okres 12 miesięcy odnosi się do faktu prowadzenia działalności gospodarczej, a nie podjęcia nowego rodzaju działalności, na co wskazują strony. Zgodnie z art. 24 ust. 1 i 2 Prawa przedsiębiorców zawieszenie wykonywania działalności gospodarczej oraz wznowienie wykonywania działalności gospodarczej następują na wniosek przedsiębiorcy i w przypadku przedsiębiorcy wpisanego do CEiDG okres zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej rozpoczyna się od dnia wskazanego we wniosku o wpis informacji o zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej i trwa do dnia wskazanego w tym wniosku albo we wniosku o wznowienie wykonywania działalności gospodarczej albo do dnia ustanowienia zarządu sukcesyjnego. Tymczasem z wpisów do CEiDG dotyczących stron wynika, że podjęły one działalność gospodarczą 7 lutego 2001 r. oraz 2 września 2004 r., tj. od dnia podjęcia przez nie działalności do dnia rozpoczęcia kontroli (16 października 2023 r.) upłynęło odpowiednio 272 oraz 229 miesięcy. Wpisy w CEiDG nie wskazują przy tym, aby strony zawieszały lub zakończyły prowadzenie działalności gospodarczej. Tym samym zarzut błędu w przyjęciu, że strona nie jest uprawniona „do popełnienia błędu”, o którym mowa w art. 21 a ust. 3 pkt 1 Prawa przedsiębiorców jest bezpodstawny.

Odnosząc się do kolejnych zarzutów stron, Prezes UOKiK zwraca uwagę, że przedmiotem kontroli była działalność polegająca na prowadzeniu usług parkingowych i prawidłowość uwidaczniania cen za wynajmowanie miejsc parkingowych pod kątem przestrzegania przepisów ustawy o cenach oraz spełniania wymogów dotyczących oznaczania ceną określonych w rozporządzeniu Ministra Rozwoju. Wszystkie ustalenia kontroli wraz z fotografiami w postaci załączników zostały udokumentowane w protokole kontroli DŁ.8361.135.2023, podpisanym przez strony 18 października 2023 r. bez uwag. Ustalono, że cennik zawierający jedną pozycję tj. cena za jeden miesiąc 70 zł znajdował się na terenie parkingu za szybą budynku znajdującego się za ogrodzeniem, a odległość od wjazdu na teren parkingu oraz wielkość uwidocznionej informacji uniemożliwia jego odczytanie bez wjazdu

na teren parkingu. Taki sposób uwidaczniania cen uniemożliwiał kierowcom pojazdów poruszającym się po drodze publicznej i zbliżającym się do parkingu zapoznanie się z wysokością opłaty (ceną) za pozostawienie pojazdu na parkingu, jednocześnie naruszając przepisy określone w art. 4 ust. 1 ustawy o cenach w związku z § 12 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju. Wskazać bowiem należy, że jedynie podanie cen usług parkingowych w sposób wskazany w § 12 ust. 1 ww. rozporządzenia wypełnia dyspozycję art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, tj. wymóg uwidocznienia cen usług parkingowych w taki sposób, aby były one widoczne i czytelne dla kierowców pojazdów zbliżających się do stacji, poruszających się po drogach publicznych. Ponadto analiza dokumentacji i wyjaśnienia przedsiębiorców wykazały, że uwidoczniona w cenniku stawka 70 zł za miesiąc jest stosowana jedynie wobec samochodów osobowych klientów indywidualnych. Tak więc w cenniku nie została umieszczona cena parkowania samochodów osobowych dla firm. Zebrany w toku materiał dowodowy, jednoznacznie wykazał, że doszło do naruszenia przepisów dotyczących uwidocznienia cen usług, co zasadnie skutkowało nałożeniem na stronę postępowania kary pieniężnej przewidzianej w ww. przepisach.

Kontrola została poprzedzona skierowaniem do przedsiębiorców zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli z 5 października 2023 r., zawierającego m.in. informację o zakresie przedmiotowym kontroli oraz ustawowym terminie jej przeprowadzenia. Przedsiębiorcy jako profesjonaliści, prowadzący działalność gospodarczą od 2001 r. i od 2004 r., obowiązani są znać przepisy prawa regulujące prowadzoną przez nich działalność i prawidłowo uwidaczniać ceny usług, które oferują dla konsumentów.

Naruszony przez strony art. 4 ust. 1 ustawy o cenach zobowiązuje przedsiębiorców do uwidocznienia w miejscu świadczenia usług wszystkich cen usług w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Natomiast § 12 ust. 2 w związku z ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju jednoznacznie i bez jakichkolwiek wątpliwości określa obowiązki dotyczące uwidaczniania cen usług nałożone na przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w zakresie wynajmu miejsc parkingowych. Zgodnie w ww. przepisie ceny usług parkingowych oznacza się i podaje w taki sposób, aby były one wyraźne i czytelne dla kierowców pojazdów poruszających się po drogach publicznych i zbliżających się do miejsc parkingowych. Kierowca już podczas zbliżania się do miejsca parkingowego ma prawo do informacji odnośnie cen usług parkingowych. Przepisem tym ustawodawca nałożył na przedsiębiorców obowiązek takiego informowania o cenach za usługi parkingowe, aby kierowca nie musiał wjeżdżać na teren parkingu, szukać informacji o cenach za postój oraz ewentualnie wyjeżdżać, gdy zdecyduje się nie skorzystać z usług parkingowych.

Niezrealizowanie obowiązku wynikającego z art. 4 ust. 1 w związku z § 12 ust. 2 w związku z ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju powoduje - zgodnie art. 6 ust. 1 ustawy o cenach - obowiązek nałożenia kary pieniężnej w wysokości do 20 000 zł. Ponownie należy podkreślić, że przepis ten w sposób niewymagający dodatkowych założeń i wykładni, nakazuje wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa

miało charakter jednostkowy. Zatem samo stwierdzenie w wyniku kontroli, że podmiot nie zrealizował ciążącego na nim obowiązku ustawowego powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną.

Kara pieniężna powinna także odpowiadać wymogom wskazanym przez prawodawcę unijnego, który w art. 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 98/6/WE z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. U. L z 1998 r. Nr 80) nakazuje, że musi być ona skuteczna, proporcjonalna i odstrasżająca (porównaj w tym zakresie wyrok NSA z 23 maja 2012 r., II GSK 684/11, czy wyrok NSA z 19 grudnia 2012, II GSK 1823/11). Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Żeby kara była odstrasżająca, jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy. Kara nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, tj. być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Przepisy dyrektywy stosowane są przez organy Inspekcji Handlowej pomocniczo.

Biorąc powyższe pod uwagę Prezes UOKiK uznaje, iż przedstawione przez stronę postępowania argumenty są bezzasadne i stwierdza, iż Podlaski WIIH wydał decyzję zgodną z obowiązującym stanem prawnym przy uwzględnieniu ustawowych wytycznych wymiaru sankcji wskazanych w art. 6 ust. 3 ustawy o cenach oraz wspomnianych wymogów ujętych w celach regulacji.

Oceniając stopień naruszenia obowiązków, Podlaski WIIH wskazał na stwierdzone nieprawidłowości w odniesieniu do sposobu uwidocznienia cennika usług parkingowych oraz braku informacji o cenie usług skierowanej do firm. Przedsiębiorcy uwidocznili bowiem niepełny cennik świadczonych usług, a sposób uwidocznienia nie uwzględniał wymogów wynikających z § 12 rozporządzenia Ministra Rozwoju, pozbawiając konsumentów możliwości zapoznania się z cenami i porównania ich przed wjazdem na parking. Jednym z ważniejszych czynników mającym wpływ na decyzję konsumenta o wyborze miejsca parkingowego jest wysokość ceny za usługę, podana w sposób precyzyjny. Sprawdzić ją można jedynie w prawidłowo uwidocznionym i sporządzonym cenniku. Nieprawidłowości ujawnione podczas kontroli pozbawiły potencjalnych konsumentów możliwości porównania cen z cenami innych podmiotów świadczących te same usługi, a w konsekwencji dokonania wyboru korzystniejszej cenowo oferty.

Przy ocenie dotychczasowej działalności przedsiębiorcy, Podlaski WIIH wziął pod uwagę fakt, że kontrola w zakresie realizacji obowiązków wynikających z przepisów dotyczących uwidoczniania cen została przeprowadzona u przedsiębiorców po raz pierwszy, a strony usunęły stwierdzone nieprawidłowości. Oceniając kolejną przesłankę organ pierwszej instancji wskazał, że strony nie poinformowały o wysokości obrotów i przychodu uzyskanych z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej przez przedsiębiorców w 2022 r. i wziął pod uwagę pisemne oświadczenie stron złożone 16 października 2023 r., że należą do kategorii małych przedsiębiorców zgodnie z Prawem przedsiębiorców. Prezes UOKiK wskazuje, że strony przedłożyły informacje o osiągniętym w 2022 r. przychodzie i obrocie, ale jedynie z

usług parkingowych, a art. 6 ust. 3 pkt 3 ustawy o cenach jako przesłankę przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej wyraźnie wskazuje na wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy, czyli bez wyodrębniania fragmentu działalności ograniczającej się jedynie do kontrolowanego zakresu. Natomiast odnośnie do przesłanki dotyczącej sankcji nałożonych na stronę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych Podlaski WIIH uznał, że nie znajduje ona zastosowania, ponieważ kontrola przeprowadzona przez Inspekcję Handlową nie jest kontrolą przeprowadzoną w sprawach transgranicznych, tj. działalności gospodarczej o transgranicznym charakterze prowadzonej przez przedsiębiorcę.

Wobec powyższego Prezes UOKiK uznał, że wymierzona stronie kara w wysokości 800 zł jest proporcjonalna do rozmiaru stwierdzonych nieprawidłowości i stwierdza, że zarzut stron dotyczący rażącej niewspółmierności nałożonej kary pieniężnej w stosunku do stwierdzonego uchybienia w prowadzonej działalności parkingowej jest bezzasadny.

Prezes UOKiK za bezpodstawny uznał również zarzut naruszenia przepisów art. 10 ust. 2 i art. 11 ust. 1 Prawa przedsiębiorców. W art. 10 ust. 2 ww. ustawy sformułowano zasadę rozstrzygnięcia niedających się usunąć wątpliwości na korzyść przedsiębiorcy. Przepis ten stanowi, że „jeżeli przedmiotem postępowania przed organem jest nałożenie na przedsiębiorcę obowiązku bądź ograniczenie lub odebranie uprawnienia, a w tym zakresie pozostają niedające się usunąć wątpliwości co do stanu faktycznego, organ rozstrzyga je na korzyść przedsiębiorcy”. Z kolei zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy, w przypadku, gdy przedmiotem postępowania przed organem jest nałożenie na przedsiębiorcę obowiązku bądź ograniczenie lub odebranie uprawnienia, a w sprawie pozostają wątpliwości co do treści normy prawnej, wątpliwości te są rozstrzygane na korzyść przedsiębiorcy. Zasada ta nie oznacza jednak, że zawsze, gdy pojawiają się różne rozumienia normy prawnej, niezależnie od poprawności argumentacji, należy zawsze stosować wykładnię prawa korzystną dla przedsiębiorcy. Zasada ta będzie mieć zastosowanie, dopiero wówczas, jeśli mimo dokonania poprawnej metodologicznie i logicznie wykładni przepisu pozostaje kilka wyników wykładni, które mogą być uznane za prawidłowe (wyrok NSA z 5 lipca 2023 r., I GSK 1973/19).

W niniejszej sprawie nie zachodzą „niedające się usunąć wątpliwości co do stanu faktycznego”. Wszystkie ustalenia kontroli wraz z fotografiami w postaci załączników zostały udokumentowane w protokole kontroli DŁ.8361.135.2023, podpisanym przez strony 18 października 2023 r. bez uwag. Zarówno organ pierwszej instancji jak i Prezes UOKiK nie mają wątpliwości co do stanu faktycznego, a w szczególności do ustalenia, że strony nie są uprawnione „do błędu”, o którym mowa w art. 21 a ust. 3 pkt 1 Prawa przedsiębiorców, co zostało omówione wcześniej. Prezes UOKiK nie zgadza się również z twierdzeniem strony, że z uwagi na krótki okres obowiązywania znajomość przepisów zawartych w rozporządzeniu Ministra Rozwoju nie jest powszechna. Należy zauważyć, że ww. rozporządzenie weszło w życie 1 stycznia 2023 r., jednakże zapis § 12 jest tożsamy z obowiązującym od 1 stycznia 2016 r. § 12 rozporządzenia z dnia 9 grudnia 2015 r. Ministra Rozwoju w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz.U. z 2015 r. poz. 2121). Tym samym nie można

zgodzić się, że obowiązki dotyczące uwidaczniania cen usług nałożone na przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w zakresie wynajmu miejsc parkingowych obowiązują od niedawna i tym samym budzą wątpliwości.

Podsumowując zarówno stan faktyczny sprawy, jak i obowiązujące w sprawie przepisy są jasne i jednoznaczne, a ich zastosowanie nie wywołuje żadnych trudności czy wątpliwości. Wydana przez Podlaskiego WIH decyzja odpowiada prawu i jest wynikiem błędnych działań stron, a nie wątpliwości co do treści obowiązujących przepisów. Dlatego też zarzut, że w niniejszej sprawie należało zastosować art. 10 ust. 2 oraz art. 11 ust. 1 Prawa przedsiębiorców należy uznać za bezzasadny.

Po przeanalizowaniu niniejszej sprawy, podobnie jak organ pierwszej instancji, Prezes UOKiK nie znalazł podstaw do zastosowania art. 189f § 1 pkt 1 kpa, tj. odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu. Przepis ten przewiduje dwa warunki, które muszą zostać spełnione łącznie, aby organ administracji publicznej mógł odstąpić od nałożenia kary pieniężnej. Po pierwsze waga naruszenia musi być znikoma, przez co należy rozumieć, że istotność, znaczenie oraz rozmiar naruszonego obowiązku są niewielkie. Drugim warunkiem uzasadniającym odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej jest zaprzestanie naruszania prawa przez strony. Faktem jest, że w niniejszej sprawie strony usunęły stwierdzone nieprawidłowości. Jednakże co istotne, w trakcie kontroli ustalono, że konsumenci zostali pozbawieni możliwości zapoznania się z ceną wszystkich usług parkingowych oraz umieszczenie cennika nie pozwalało na zapoznanie się z nim przed wjazdem na parking, tj. strony nie uwidocznily cen, tak aby były one widoczne dla kierowców poruszających się drogą publiczną, stąd też wagi naruszenia prawa nie można było uznać za znikomą. Sytuacja ta powodowała, że pozbawiono również potencjalnych klientów możliwości porównania cen usług wykonywanych przez przedsiębiorców z cenami innych podmiotów świadczących te same usługi oraz prawa do rzetelnej informacji o cenie usługi. Dodatkowo Prezes UOKiK wyjaśnia, że podmioty działające na rynku są zobowiązane do znajomości obowiązującego prawa i jego respektowania. To na przedsiębiorcy, który prowadzi daną placówkę handlową, spoczywa m. in. obowiązek dopilnowania, by przy oferowaniu usług konsument za każdym razem otrzymywał wyczerpującą, konkretną, rzetelną informację o cenach. Podkreślić należy, iż okoliczność ta całkowicie zależy od przedsiębiorcy. Nadrzędnym celem ustawy o informowaniu o cenach jest bowiem ochrona interesów konsumentów oraz prawidłowa konkurencja między przedsiębiorstwami. Rzetelna, niebudząca zastrzeżeń informacja o cenie jest bardzo istotna i służy właściwemu poinformowaniu o niej nabywcy, a także stwarza identyczne warunki dla podmiotów prowadzących działalność gospodarczą. Podkreślić należy, iż cena należy do istotnych elementów wpływających bezpośrednio na podjęcie decyzji związanych ze skorzystaniem z usług przedsiębiorcy. Tym samym przesłanka pierwsza nie została spełniona. Za spełnioną można uznać przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia - strona usunęła stwierdzone nieprawidłowości - jednak należy wskazać, że przesłanki te muszą być spełnione łącznie, w związku z powyższym organ drugiej instancji stwierdza, iż nie ma podstaw do zastosowania tego przepisu i do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 kpa.

Nie została spełniona również przesłanka z pkt 2 art. 189f § 1 kpa, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strony nie zostały prawomocnie ukarane za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, czy też prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes UOKiK stwierdził, że w rozpatrywanej sprawie nie zaistniały również okoliczności, o których mowa w art. 189f § 2 kpa, tj. zastosowanie art. 189f § 2 kpa nie spełnieni celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna określona w art. 6 ust. 1 ustawy o cenach. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strony nie dopełniły obowiązków nałożonych na nią w art. 4 ustawy o cenach, bowiem nie uwidaczniały cen za korzystanie z parkingu w taki sposób, aby były one czytelne dla kierowców pojazdów zbliżających się do parkingu, poruszających się po drogach publicznych. Literalna wykładnia ww. przepisu jednoznacznie wskazuje, że warunkiem zastosowania odstąpienia od wymierzenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa”, tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: „Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że "usunięcie naruszenia prawa" nie jest tożsame z "zaprzestaniem naruszenia". Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszanie przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało”). Charakter naruszeń, jakich dopuściła się strona, wyklucza możliwość usunięcia skutków naruszenia prawa (por. uzasadnienie wyroku WSA w Warszawie z dnia 25.07.2019 r. sygn. akt VI SA/Wa 991/19: „Warunkiem odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej jest także przywrócenie stanu zgodnego z prawem, naruszonego przez zachowanie stanowiące podstawę odpowiedzialności administracyjnej. Jak słusznie podkreślił organ usunięcie naruszenia prawa nie jest tożsame z zaprzestaniem naruszania. Aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszania przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia.”). Ponieważ cena musi być uwidoczniona przez przedsiębiorcę w momencie oferowania usługi, tak aby konsument na tej podstawie mógł podjąć decyzję o zakupie (tj. uwidocznienie cen ma charakter obowiązku przedumownego) zatem w przedmiotowej sprawie brak jest możliwości zastosowania art. 189f § 2 i 3 kpa.

Podsumowując, Prezes UOKiK nie dopatrywał się przesłanek do uchylenia zaskarżonej decyzji w całości i umorzenia postępowania w całości ani do uchylenia zaskarżonej decyzji w części dotyczącej kary pieniężnej i wymierzenia jej w wysokości współmiernej do stwierdzonego uchybienia i wysokości przychodu uzyskiwanego z prowadzonej działalności parkingowej. Podlaski WIIH wydał decyzję zgodną z obowiązującym stanem prawnym, a wysokość kary

pieniężnej ustalona na poziomie 800 zł przy maksymalnej wysokości 20 000 zł jest, w ocenie organu drugiej instancji, kwotą optymalną. Wymiar kary bierze pod uwagę fakt naruszenia praw i interesów konsumentów, którzy zostali pozbawieni informacji o cenie usługi parkingowej przed wjazdem na parking oraz prawa do rzetelnej informacji o cenie usługi.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy ocenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Białymstoku w terminie 7 dni od dnia, w którym przedmiotowa decyzja stanie się ostateczna, tj. od dnia otrzymania niniejszej decyzji.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2023 r. poz. 2383, ze zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 259, ze zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie

wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535); art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Joanna Jankowska-Kuć
Dyrektor
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/